

Dreptatea și Bunătatea

Text biblic 2 Samuel 9:1-7, 9-12

Versetul de aur

David a zis: "A mai rămas cineva din casa lui Saul, ca să-i fac bine din pricina lui Ionatan?" 2 Samuel 9:1

Introducere

Cartea 1 și 2 Samuel prezintă istoria prieteniei între Ionatan și David. La mult timp după ce nu s-a mai putut bucura de o prietenie cu Jonathan, David și-a amintit promisiunile și a căutat șansa de a arăta bunătate față de fiul prietenului său. Omul Samuel, după care au fost numite cărțile, era o figură esențială: ultimul dintre judecători și primul dintre profeți (Faptele 3:24; 13:20). Datorită abuzurilor făcute de fiii lui Samuel, poporul a cerut ca să aibă și ei un rege la fel ca și celelalte popoare. Deși aceasta nu a plăcut lui Dumnezeu, el a permis ca ei să-și aleagă împărat pe Saul. Saul nu a ținut poruncile Domnului cu fidelitate și a fost înlocuit cu David. Deși la Saul i-a plăcut inițial pe David și l-a dus în curtea sa (1 Samuel 16: 21-22), regele știa că David a fost ales să-l urmeze la conducere (20: 30-31). El se temea și chiar se gândea să-l omoare când David a avut o reputație mai mare ca Saul (18: 6-16, 25, 29; 19: 9-10; 23: 7-8; 26: 1-2). Cu toate acestea, pentru toate atacurile paranoice ale lui Saul asupra lui, David a refuzat în mod constant să facă rău sau să riposteze împotriva lui Saul (1 Samuel 24: 6; 26:11; 2 Samuel 1:16). În ciuda interacțiunilor sale complicate cu Saul, cel mai loial și de încredere prieten al lui David nu era altul decât fiul cel mare al lui Saul, Ionatan (1 Samuel 18: 1-4). Prietenia lor a dus la un legământ între ei. Ionatan va proteja și îl va susține pe David, în timp ce David s-a angajat să arate bunătate față de familia lui Ionatan (1 Sam 20: 12-17). Textul de astăzi este la aproximativ 15-20 de ani după ce și-a început domnia în 1010 BC David. Saul și Ionatan erau morți de ceva timp (1 Samuel 31). Un alt fiu al lui Saul, Iș-Boșet (fiul rușinii), a domnit în semințiile din Nord până la moartea sa. La acest moment David și-a început conducerea asupra întregului Israel (2 Samuel 5: 1-5). Dar semințiile acelea doreau un descendent al lui Saul pe tron (2 Sam 2: 8-9). În astfel de situații se obișnuia ca regele care ia controlul să omoare toată familia fost regală ca să nu mai aibe nimeni pretenție la tron

Contextul lecției

I. Amintirea unei promisiuni (2 Sam 9:1-4)

A. Căutarea lui David (v 1-3a)

În mijlocul problemelor pe care le avea David ca rege: a fost ocupat cu războaiele, stabilirea Ierusalimului ca și capitală, încercarea mutării Chivotului, și nu a mai știut dacă a mai rămas cineva din casa lui Saul. David dorea să-și tină legământul făcut cu Ionatan, așa că începe să caute pe cineva din rămășița lui Saul. Datorită slujbei lui Tiba, a fost chemat la casa împărătească pentru a avea cunoștință despre cei rămași după război. Tiba spune că mai este un fiu al lui Ionatan care este olog de picioare.

II. Ținerea promisiunii (2Sam 9:5-7,9-12)

A. Soseirea lui Mefiboșet (v 5-6)

Mefiboșet se prezintă lui David, și cade cu fața la pământ în semn de închinare și răspunde întrebării lui David „Iată robul tău”, aceasta ca să dea de înțeles că el nu este pretendent la tron, deoarece a fost primul născut al lui Ionatan.

B. Declarația lui David (v 7,9-10)

Având în vedere practica omorării celor din fosta conducere, Mefiboșet s-ar fi putut aștepta la orice din partea lui David, dar nu blândețe. Dar David i-a oferit imediat siguranță lui Mefiboșet că nu trebuie să se teamă. David a vrut să-i arate bunătate de dragul tatălui său, pentru a-și păstra legământul cu Ionatan. Mefiboșet avea să mănânce la masa regelui, la fel cum David mănucase odată la masa lui Saul (1 Samuel 20: 24-27). David a înapoiat lui Mefiboșet toate pământurile tatălui său, și a pus pe Tiba în control asupra lor în așa fel ca toata casa lui Mefiboșet și Tiba să aibă din ce trăii, și se pare că Tiba s-a îmbogățit de pe urma controlului proprietăților lui Saul.

C. O situație nouă (v 11-12)

Din nou Tiba și-a arătat loialitatea față de David, numindu-se robul său de două ori. Deși nu a protestat împotriva decretului lui David, el a căutat totuși o oportunitate de a-l anula. Șansa lui a venit ani mai târziu, când David a fugit de la palat în timpul rebeliunii lui Absalom (vezi 2 Samuel 15: 37-16: 4; contrast 19: 24-30). În timp ce Ionatan „îl iubea pe David ca el însuși” (1 Samuel 18: 1), acum David avea grijă de fiul lui Ionatan ca de propriul său fiu. Grijă lui David pentru Mefiboșet duce la o concluzie mai bună asupra istoriei lui David și a lui Ionatan, care altfel ar fi avut un sfârșit deprimant.

CONCLUZII

Pentru David, ideea că ar putea ajuta pe alții în baza propriilor sale amintiri și experiențe este o temă curentă în textul de astăzi. El a arătat bunătate și dreptate față de Mefiboșet, în parte pentru că David se angajase să facă acest lucru, dar și pentru că primise același lucru de la Ionatan. David și-a amintit încercările suferite de mâna unui Saul cel imprevizibil și a căutat să îndrepte greșelile aceluia predecesor. Dar mai presus de toate, ca om după inima lui Dumnezeu (1 Samuel 13:14; Fapte 13:22), David a căutat să arate în împărăția sa caracteristicile dreptății divine care erau cerute Israelului în ansamblu. El știa că trebuie să se teamă, să slujească și să-L iubească pe Dumnezeu cu toată inima și sufletul său (Deut 10:12)

Același lucru este valabil și astăzi. Suntem chemați să ne amintim de bunătatea pe care ne -a arătat-o Dumnezeu - mai ales prin viața, moartea și învierea lui Isus - și să arătăm această bunătate față de ceilalți. Acest lucru poate însemna ajutorul la nevoie a altora din comunitatea noastră; ar putea însemna să facem despăgubiri pentru nedreptăți pe care noi nu le-am comis. Dreptatea și bunătatea ne cheamă să mergem dincolo de a ne iubi prietenii până la a-i iubi chiar și pe acei oameni care ne-ar putea fi dușmani (Matei 5: 43-48). În acest fel, demonstrăm bunătatea legământului Dumnezeului nostru.

Ce trebuie să memorăm: Arătați bunătatea lui Dumnezeu - respectați-vă promisiunile.